

imod har bekræftet ordningen.

Et af medlemmerne fandt ikke, at der i radiospredningsloven forelå den fornødne klare hjemmel for en særordning og var af den opfattelse, at lovens § 10 (om, at radiospredningsfondens budget optages som et særligt afsnit på finanslovens § 2) klart og utvetydigt afgjorde det stillede spørgsmål derhen, at Danmarks Radio var undergivet den grundlovbestemte finanskontrol.

Udtalelsen fra udvalget førte imidlertid ikke til nogen præcisering af, hvordan Danmarks Radios stilling skulle opfattes. I de efterfølgende år fandt der på visse områder en vis tilnærmelse sted til de for statsvirksomheder gældende regler; således blev revisionen af Danmarks Radios regnskaber overtaget af revisionsdepartementerne, og radioens anlægsbudgetter blev knyttet sammen med kulturministeriets øvrige anlægsprogram og dermed underkastet de for denne konto fastsatte bindende rammer. Desuden har ministeriet for kulturelle anliggender fordret de af finansministeriet fastsatte personalelofter overholdt af Danmarks Radio.

Da der imidlertid stadig herskede usikkerhed med hensyn til bedømmelsen af Danmarks Radios budgetmæssige status, nedsatte ministeren for kulturelle anliggender i august 1969 et udvalg til undersøgelse af en række juridiske og administrative forhold vedrørende Danmarks Radio. Udvalget, der havde en højesteretsdommer som formand, bestod i øvrigt af repræsentanter for Danmarks Radio, finansministeriet, justitsministeriet, ministeriet for kulturelle anliggender og ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen.

I udvalgets betænkning (nr. 587), der blev afgivet i december 1970, udtalte samtlige medlemmer af udvalget med undtagelse af finansministeriets repræsentant, at de kunne tilslutte sig de retlige synspunkter og det standpunkt, som professorudvalgets flertal havde givet udtryk for. De mente følgelig, at Danmarks Radio – i hvert fald hvis forholdene i 1963 lægges til grund – må antages at have en særlig bevillingsretlig status, idet den sædvanlige budgetordning, herunder finansudvalgets beføjelser, på dette område er fraveget og erstattet af radiatorådets og ministerens kompetence; radiatorådet kan derfor med kulturministerens tilslutning disponere over licensindtægterne, uden at godkendelse fra de sædvanlige bevillingsmyndigheder er påkrævet, og denne ordning kan ikke anses for at stride mod grundlovens § 46.

Tre af udvalgets fem medlemmer (formanden og repræsentanterne for Danmarks Radio og ministeriet for kulturelle anliggender) fandt endvidere ikke, at retsstillingen kunne anses for ændret på

grund af den udvikling, der var sket siden 1963, mens de øvrige to medlemmer af flertallet ikke fandt det muligt at udtale sig med fuld sikkerhed om dette spørgsmål. De tre førstnævnte medlemmer udtalte i øvrigt følgende:

..... »en fortolkning af radiospredningsloven må stadig føre til, at det ikke er berettiget uden videre at bringe de for statsstyrelser generelt fastsatte, administrative bestemmelser i anvendelse over for Danmarks Radio. Heraf følger, at de regler for begrænsninger med hensyn til personaleudvidelser, der er fastsat af staten for dennes styrelser, ikke umiddelbart kan betragtes som gældende for Danmarks Radio, der heller ikke kan anses for omfattet af de almindelige bestemmelser om drifts- og anlægsrammer, der er fastsat for eller måtte blive fastsat for disse styrelser. Tilsvarende eller andre begrænsninger af Danmarks Radios aktivitet kan imidlertid gennemføres af ministeren for kulturelle anliggender i kraft af den beføjelse, der er tillagt ham med hensyn til godkendelsen af institutionens årlige budget.

Danmarks Radios monopolstilling og dens status som offentlig institution må selsvagt tilsige, at der ikke kan foretages økonomiske dispositioner, som ud fra almindelige samfundsmæssige hensyn er uforvarselige, eller som er i afgjort uoverensstemmelse med landets økonomiske situation i øvrigt. De fornødne garantier herimod findes imidlertid – foruden i kravet om kulturministerens godkendelse af budgetterne – at være tilvejebragt derved, at finansudvalget skal give sin tilslutning til licensernes fastsættelse, hvorved finansudvalget afstikker de økonomiske rammer, inden for hvilke der kan rådes. Hertil kommer, at der, når henses til radiatorådets sammensætning, må antages at være en nøje forbindelse mellem rådet og folketingets partier.«

De 5 medlemmer, der udgjorde udvalgets flertal, var enige om, at den tvivl, der bestod med hensyn til bedømmelsen af radioens status, burde søges fjernet, ved at Danmarks Radios retsstilling i den her omhandlede henseende udtrykkeligt blev fastslået ved lov i forbindelse med en kommende revision af radiospredningsloven.

Med det foreliggende lovforslag er det hensigten at gøre det klart, at Danmarks Radio ikke skal betragtes som en statsinstitution, men som en selvstændig offentlig institution med en særlig bevillingsretlig status således som nærmere beskrevet i den foran refererede udtalelse fra »professorudvalget«. Denne opfattelse af institutionens forvaltningsretlige stilling stemmer overens med den betragtningsmåde, der til stadighed har været anlagt